

Rapport

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat:

ambtenaren van het regionale politiekorps Utrecht haar hebben verdacht van het houden van een hennepkwekerij;

ambtenaren van het regionale politiekorps Utrecht in verband daarmee op 10 april 2005 haar woning zijn binnentreden;

de hulpofficier van justitie van het regionale politiekorps Utrecht een machtiging tot binnentreden heeft afgegeven;

het regionale politiekorps Utrecht heeft geweigerd de schade aan haar deur en twee manden te vergoeden die was ontstaan door de inval in haar woning.

Beoordeling

Algemeen

1. In de periode van 8 tot en met 12 april 2005 belde verzoekster meerdere malen het landelijk alarmnummer 112 omdat zich 's nachts vreemde personen rondom haar woning ophielden. Volgens verzoekster zijn ambtenaren van het regionale politiekorps Utrecht naar aanleiding van deze meldingen slechts eenmaal langsgereden.

2. Op 10 april 2005 trad de politie verzoeksters woning binnen omdat verzoekster ervan werd verdacht een hennepplantage in haar woning te hebben. De politie trof geen hennepplantage aan.

3. Bij brief van 25 maart 2006 diende verzoekster een klacht in bij het regionale politiekorps Utrecht en klaagde er onder meer over dat de politie haar woning op 10 april 2005 onrechtmatig had betreden. Volgens verzoekster werd de deur van haar woning ingetrapt toen zij de politie niet in haar woning wilde binnenlaten. Verzoekster klaagde er ook over dat de schade die de politie had aangericht (weliswaar een relatief laag bedrag), niet werd vergoed.

4. In het kader van de interne klachtprocedure deed klachtbehandelaar R. onderzoek naar verzoeksters klachten en sprak hij met de betrokken politieambtenaren.

Betrokken ambtenaar M. verklaarde op 30 mei 2006 dat hij op 10 april 2005 samen met collega's naar verzoeksters woning was gegaan, waar zij aan de deur hadden geklopt. Na enige tijd was de deur geopend en op een kier gezet. M. dacht dat zij verzoekster een machtiging tot binnentreden hadden laten zien en dat zij haar duidelijk hadden moeten uitleggen waarvoor zij ter plaatse een onderzoek wilden instellen. In de woning werd echter

geen hennepplantage aangetroffen, aldus M.

5. Betrokken ambtenaar D. verklaarde op 30 mei 2006 dat hij op 10 april 2005 als hulpofficier van justitie werkzaam was geweest en dat hij de machtiging tot binnentreden had afgegeven. Er waren meldingen binnengekomen dat zich verdachte voertuigen in de omgeving van verzoeksters woning ophielden en er was een anonieme melding geweest dat er in verzoeksters woning een hennepplantage in bedrijf was waar op dat moment geoogst zou worden. D. verklaarde zich niet te kunnen herinneren of was besproken van wie de meldingen over de verdachte voertuigen afkomstig waren.

Volgens D. was bij verzoeksters woning meerdere malen aangebeld en was de deur geopend en op een kier gezet. Verzoekster had de deur eerst niet willen openen om de politie in de woning toe te laten en de politie had verzoekster ervan moeten overtuigen hen binnen te laten, aldus D. D. kon zich niet herinneren of daarbij de machtiging tot binnentreden aan verzoekster was getoond. Er was geen hennepplantage aangetroffen, aldus D.

Voorts verklaarde D. dat de politie formeel tegen verzoeksters wil was binnentreden en dat een verslag van binnentreden had moeten worden opgemaakt, maar dat dit kennelijk niet was gebeurd.

6. Klachtbehandelaar R. gaf op 6 juni 2006 advies aan de districtschef en stelde dat het - gelet op de anonieme melding en de meldingen dat er zich rondom verzoeksters woning verdachte voertuigen ophielden - zijns inziens terecht was dat de politie in verzoeksters woning een onderzoek had ingesteld. Wel had er volgens R. een verslag van binnentreden moeten worden opgemaakt.

7. Op 7 december 2006 adviseerde de klachtencommissie de korpsbeheerder verzoeksters klacht over het binnentreden ongegrond te verklaren. De commissie constateerde dat de hulpofficier van justitie naar aanleiding van een anonieme melding een machtiging tot binnentreden had verstrekt, maar dat niet vast was komen te staan dat de politieambtenaren deze machtiging bij het binnentreden hadden getoond. De commissie was van mening dat het binnentreden van de politie na de anonieme melding en de verstrekte machtiging tot binnentreden rechtmatig was. Wel vond de commissie dat de afhandeling van het binnentreden zorgvuldiger had moet geschieden, omdat er geen verslag tot binnentreden was opgemaakt.

8. Bij brief van 20 december 2006 liet de korpsbeheerder verzoekster weten het advies van de klachtencommissie over te nemen en de klacht ongegrond te verklaren.

9. Nadat de politie op 26 april 2007 een aansprakelijkstelling van verzoekster had ontvangen, schakelde zij Marsh B.V. in, die vervolgens de aansprakelijkstelling voor de politie in behandeling heeft genomen.

10. Bij brief van 14 augustus 2007 aan verzoekster liet Marsh namens de politie weten dat de aansprakelijkstelling van de politie werd afgewezen. Achteraf was vast komen te staan dat er geen strafbare feiten in verzoeksters woning waren gepleegd. Marsh stelde dat de politie op grond van jurisprudentie een partij schadeloos moet stellen, die niets met een strafbaar feit van doen heeft gehad en geen rekening had hoeven houden met de komst van de politie.

Uit de informatie die Marsh van de politie had ontvangen, bleek echter niet dat het binnentreden gepaard was gegaan met schade. Verzoekster was thuis geweest, maar wilde geen medewerking verlenen aan het verzoek om binnen te mogen kijken, terwijl de politie wel een machtiging tot binnentreden kon overleggen, aldus Marsh. De politie had gesteld dat zij de deur verder had opgeduwd toen verzoekster deze opendeed en op een kiertje had gezet. Van het intrappen van de deur was geen sprake geweest. Daarnaast merkte Marsh op dat als er schade aan verzoeksters deur was ontstaan, dit mede was te wijten aan het feit dat verzoekster niet had voldaan aan een ambtelijk bevel. Wanneer verzoekster de deur had geopend, zou de schade geheel zijn voorkomen.

Marsh concludeerde dat onvoldoende was aangetoond dat de politie schade had veroorzaakt. Daarnaast bleef het volgens Marsh een feit dat verzoekster geen medewerking had verleend, terwijl zij wel gehoor diende te geven aan het verzoek van de politie. Marsh was van mening dat indien bleek dat er schade was ontstaan, verzoekster deze schade had kunnen voorkomen.

I Ten aanzien van de verdenking

Bevindingen

1. Verzoekster klaagt erover dat de politie haar heeft verdacht van het houden van een hennepplantage.

2.1 De korpsbeheerder heeft de Nationale ombudsman bij brief van 23 juni 2008 verwezen naar zijn beslissing van 20 december 2006, welke was gebaseerd op de rapportage van de klachtbehandelaar en de klachtencommissie. De korpsbeheerder heeft voorts aangegeven dat verzoekster als verdachte van overtreding van de Opiumwet was aangemerkt op basis van de anonieme melding.

2.2 De politie heeft de Nationale ombudsman een aantal mutaties toegestuurd uit het bedrijfsprocessensysteem, waaronder een mutatie van 10 april 2005. Hierin staat vermeld dat er om 21.00 uur een anonieme melding binnenkwam dat er bij verzoeksters woning een Marokkaanse jongen in de omgeving of voor de deur stond. Er zouden vijf of zes mensen aan het knippen zijn en de hennepplantage betrof tenminste 1000 planten en 37 lampen. De hennepplantage zou zich in de slaapkamer en op zolder bevinden.

Beoordeling

3. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven. Dit betekent dat de politie voldoende onderzoek moet uitvoeren, alvorens zij iemand van een strafbaar feit verdenkt.

4.1 Om iemand als verdachte van een strafbaar feit aan te merken, moet er sprake zijn van een redelijk vermoeden van schuld in de zin van artikel 27 Sv (zie Achtergrond, onder 1.). Hiermee wordt een vermoeden bedoeld dat steunt op feiten of omstandigheden die naar objectieve maatstaven redelijk zijn, dat wil zeggen "niet enkel in de oogen van den opsporingsambtenaar doch redelijk op zichzelf" (Memorie van Toelichting). Een redelijk vermoeden alleen op basis van subjectief inzicht is niet voldoende.

4.2 Vast is komen te staan dat de politie de verdenking heeft gebaseerd op een anonieme melding dat er zich in verzoeksters woning een hennepplantage zou bevinden. Voor zover de politie de verdenking mede heeft gebaseerd op meldingen over auto's die in de buurt van de woning van verzoekster reden, is dit onbegrijpelijk aangezien deze meldingen afkomstig waren van verzoekster zelf.

Nu er slechts sprake was van één anonieme melding, is de Nationale ombudsman van oordeel dat de politie een aantal onderzoekshandelingen heeft laten liggen, die van belang zijn voor het beantwoorden van de vraag of er sprake is van een redelijk vermoeden van schuld. Zo is het stroomverbruik van de woning niet opgevraagd en is er geen onderzoek uitgevoerd naar geluid als gevolg van mechanische ventilatie. Ook zijn er geen geurwaarnemingen van politieambtenaren. De Nationale ombudsman oordeelt dat het in de rede had gelegen dat de politie uitvoeriger onderzoek had uitgevoerd alvorens verzoekster als verdachte aan te merken.

De Nationale ombudsman acht de genoemde melding dan ook niet voldoende om een redelijk vermoeden van schuld in de zin van artikel 27 Sv aan te nemen. De politie heeft gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van het binnentreden en het afgeven van een machtiging tot binnentreden

Bevindingen

1. Verzoekster klaagt erover dat de politie haar woning is binnengetroten in verband met de verdenking van het hebben van een hennepplantage en dat de hulpofficier van justitie een machtiging tot binnentreden heeft afgegeven.

2. De korpsbeheerder heeft de Nationale ombudsman in zijn brief van 23 juni 2008 eveneens verwezen naar de beslissing van de korpsbeheerder van 20 december 2006. De korpsbeheerder heeft voorts laten weten dat hij net als de klachtencommissie heeft geconcludeerd dat het binnentreden van de politie na de anonieme melding en de verstrekte machtiging rechtmatig is geweest, maar dat de afhandeling zorgvuldiger had moeten geschieden. Er had wel een verslag van binnentreden moeten worden opgemaakt en de betrokken politieambtenaren zijn hierop destijds aangesproken, aldus de korpsbeheerder.

3. De politie heeft de Nationale ombudsman enige mutaties uit het bedrijfsprocessensysteem toegestuurd, welke betrekking hebben op een aantal meldingen die de politie had gekregen.

3.1 In de eerste mutatie staat vermeld dat verzoekster de politie op 9 april 2005 om 2.50 uur heeft gebeld met de mededeling dat er al enkele uren twee auto's voor haar woning heen en weer reden, met daarin vier personen. De politie is naar aanleiding van deze melding ter plaatse gegaan en heeft niets aangetroffen.

3.2 In een volgende mutatie staat vermeld dat verzoekster de politie op 9 april 2005 om 3.18 uur wederom heeft gebeld met het verhaal dat er auto's door haar straat reden.

3.3 In een mutatie van 10 april 2005 staat vermeld dat verzoeksters buurman de politie om 10.51 uur heeft gebeld met de mededeling dat hij die nacht weer de rode auto met vier mannen had gezien. Volgens de melder gingen de mannen weer naar het huis van verzoekster en waren deze mannen nu twee nachten achter elkaar bij dit huis gesignaleerd. In de mutatie staat voorts vermeld dat deze mannen kennelijk door iemand werden gewaarschuwd dat de politie in aantocht was, want plotseling renden zij hard weg.

Beoordeling

4. Het is een vereiste van behoorlijke overheidsoptreden dat grondrechten worden gerespecteerd. Het huisrecht is neergelegd in de Grondwet en in internationale verdragen (zie Achtergrond, onder 2.). Bij het binnentreden in een woning moet het huisrecht worden gerespecteerd. Het binnentreden zonder toestemming van de bewoner is te beschouwen als een inbreuk op dit grondrecht. De Opiumwet en de Algemene wet op het binnentreden geven politieambtenaren echter onder omstandigheden de bevoegdheid om zonder toestemming naar binnen te gaan (zie Achtergrond, onder 3. en 4.).

Dit brengt mee dat de politie slechts kan overgaan tot het binnentreden en dat de hulpofficier van Justitie slechts een machtiging tot binnentreden kan geven indien er redelijkerwijs sprake is van de verdenking van een strafbaar feit.

5. Nu de Nationale ombudsman heeft geoordeeld dat er redelijkerwijs geen sprake was van de verdenking van een strafbaar feit, is het niet juist dat de hulpofficier van justitie een machtiging tot binnentreden heeft afgegeven en mocht de politie verzoeksters woning niet tegen haar wil binnentreden. Dat de politie dit wel heeft gedaan, levert naar het oordeel van de Nationale ombudsman een schending op van het behoorlijkheidsvereiste dat grondrechten moeten worden gerespecteerd, in dit geval het huisrecht.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

III. Ten aanzien van het afwijzen van het verzoek om schadevergoeding

Bevindingen

1. Verzoekster klaagt erover dat de politie heeft geweigerd de schade aan haar deur en twee manden te vergoeden die was ontstaan door de inval in haar woning.

2. De korpsbeheerder heeft bij brief van 23 juni 2008 gesteld dat voor zover na te gaan was, verzoekster de politie nimmer een formeel verzoek om schadevergoeding heeft gedaan. Volgens de korpsbeheerder komt dit verzoek nu voor het eerst ter sprake en is nu niet meer na te gaan of er daadwerkelijk schade tijdens het binnentreden is ontstaan. De korpsbeheerder onthoudt zich van het geven van een oordeel.

3. In reactie op het standpunt van de korpsbeheerder heeft verzoekster bij brief van 27 augustus 2008 gesteld dat zij het volste recht had om de voordeur dicht te gooien omdat er geen machtiging tot binnentreden werd getoond. Bovendien was er volgens verzoekster een vrouwelijke politieambtenaar die had toegegeven dat de politie schade had aangericht.

4. Uit telefonische informatie van een medewerker van Marsh is gebleken dat de politie op 26 april 2007 een aansprakelijkstelling van verzoekster heeft ontvangen en deze ter behandeling heeft doorgestuurd aan Marsh.

Beoordeling

5. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

6.1 De Nationale ombudsman merkt allereerst op dat hij het onjuist vindt dat de korpsbeheerder zich van een oordeel heeft onthouden, omdat verzoekster geen verzoek om schadevergoeding zou hebben ingediend. De Nationale ombudsman heeft immers kennis genomen van de brief van Marsh aan verzoekster van 14 augustus 2007, waarin het verzoek om schadevergoeding is afgewezen omdat niet vast was komen te staan dat verzoekster schade had geleden. In die brief staat vermeld dat de deur volgens de politie

was opgeduwd en dat er van het intrappen van de deur geen sprake was. Voorts is in de brief aan verzoekster gesteld dat als er al schade zou zijn veroorzaakt door de politie, dit mede te wijten is aan het feit dat zij niet heeft voldaan aan een ambtelijk bevel.

6.2 De Nationale ombudsman constateert dat de lezingen over de wijze van binnentreden uiteen lopen. De politie heeft gesteld dat zij verzoeksters deur verder heeft opgeduwd (dit staat zo vermeld in de brief van Marsh aan verzoekster). De politieambtenaren M. en D. hebben tijdens de interne klachtenprocedure verklaard dat "zij verzoekster duidelijk hebben moeten uitleggen waarvoor de politie ter plaatse was" en dat "de politie haar heeft moeten overtuigen om de politie binnen te laten". Deze verklaringen suggereren dat verzoekster de politie - op aandringen - heeft binnengelaten. Verzoekster heeft gesteld dat de politie de deur heeft opengetrapt.

Het is niet juist dat de politie heeft nagelaten een verslag van binnentreden op te maken. Hierin zou immers zijn vermeld op welke wijze de politie was binnengetrepen en of er schade aan de woning was veroorzaakt (zie Achtergrond, onder 4.).

Nu de stellingen van de politie niet eensluidend zijn, het verslag van binnentreden ontbreekt én verzoekster heeft aangegeven dat het schadebedrag relatief laag is, geeft de Nationale ombudsman verzoekster het voordeel van de twijfel en gaat hij ervan uit dat de politie schade aan verzoeksters voordeur en opbergmanden heeft veroorzaakt.

6.3 Ten aanzien van het tonen van de machtiging tot binnentreden overweegt de Nationale ombudsman als volgt. Betrokken ambtenaar M. heeft verklaard dat hij dacht dat de machtiging was getoond. Betrokken ambtenaar D. kon zich niet herinneren of er een machtiging was getoond. De Nationale ombudsman acht deze verklaringen - gelet op de wijze waarop deze zijn geformuleerd - niet erg overtuigend. Bovendien worden zij niet ondersteund door een verslag van binnentreden. Nu verzoekster heeft gesteld dat haar geen machtiging tot binnentreden is getoond én de verklaringen van de betrokken ambtenaren niet erg overtuigend zijn, gaat de Nationale ombudsman ervan uit dat de betrokken politieambtenaren verzoekster geen machtiging tot binnentreden hebben getoond.

Het argument dat verzoekster niet zou hebben voldaan aan een ambtelijk bevel, acht de Nationale ombudsman niet steekhoudend omdat voor het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner een machtiging tot binnentreden is vereist. Verzoekster hoefde de politieambtenaren dan ook niet binnen te laten zolang deze geen machtiging toonden.

6.4 Nu de Nationale ombudsman heeft geoordeeld dat ervan mag worden uitgegaan dat de politie schade heeft veroorzaakt en er bij het binnentreden geen machtiging is getoond, is de Nationale ombudsman van mening dat de schade niet in grote mate aan verzoekster zelf te wijten is. Wanneer de politie de machtiging tot binnentreden had getoond, was de

kans groot geweest dat verzoekster de deur wel geheel had geopend en dat zij de politieambtenaren had binnengelaten.

De Nationale ombudsman acht het dan ook in strijd met het redelijkheidsvereiste dat verzoeksters schadeclaim is afgewezen.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Het voorgaande geeft de Nationale ombudsman aanleiding om de korpsbeheerder de aanbeveling te doen de door verzoekster geleden schade aan haar voordeur en twee opbergmanden te vergoeden.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht is

gegrond ten aanzien van:

- de verdenking, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving;
- het binnentreden en ten aanzien van het afgeven van de machtiging, wegens schending van het behoorlijkheidsvereiste dat, grondrechten - in dit geval het huisrecht - dienen te worden gerespecteerd;
- de afwijzing van het verzoek om schadevergoeding, wegens schending van het redelijkheidsvereiste.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman doet de korpsbeheerder de aanbeveling de door verzoekster geleden schade aan haar voordeur en twee opbergmanden te vergoeden.

Onderzoek

Op 28 november 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw S. te Soest, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Utrecht.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd de betrokken politieambtenaren en de hoofdofficier van justitie te Utrecht de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Zij maakten van deze gelegenheid geen gebruik.

Vervolgens werd verzoekster in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De betrokken ambtenaren R. en D. deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De korpsbeheerder berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

De reacties van verzoekster gaf geen aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen en/of aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

Verzoekschrift met bijlagen van 26 november 2007.

Reactie van de korpsbeheerder met bijlagen van 23 juni 2008.

Reactie van verzoekster van 27 augustus 2008.

Telefonische informatie van Marsh van 27 april 2009.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Artikel 27 Wetboek van Strafvordering

"1. Als verdachte wordt vóórdat de vervolging is aangevangen, aangemerkt degene te wiens aanzien uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden van schuld aan eenig strafbaar feit voortvloeit.

2. Daarna wordt als verdachte aangemerkt degene tegen wie de vervolging is gericht.

3. De aan de verdachte toekomende rechten komen tevens toe aan de veroordeelde tegen wie een strafrechtelijk financieel onderzoek is ingesteld of te wiens aanzien op een vordering van het openbaar ministerie als bedoeld in artikel 36e van het Wetboek van

Strafrecht niet onherroepelijk is beslist."

2.1 Artikel 12 Grondwet

1."Het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner is alleen geoorloofd in de gevallen bij of krachtens de wet bepaald, door hen die daartoe bij of krachtens de wet zijn aangewezen.

2.Voor het binnentreden overeenkomstig het eerste lid zijn voorafgaande legitimatie en mededeling van het doel van het binnentreden vereist, behoudens bij de wet gestelde uitzonderingen.

3.Aan de bewoner wordt zo spoedig mogelijk een schriftelijk verslag van het binnentreden verstrekt. Indien het binnentreden in het belang van de nationale veiligheid of dat van de strafvordering heeft plaatsgevonden, kan volgens bij de wet te stellen regels de verstrekking van het verslag worden uitgesteld. In de bij de wet te bepalen gevallen kan de verstrekking achterwege worden gelaten, indien het belang van de nationale veiligheid zich tegen verstrekking blijvend verzet."

2.2 Artikel 8 Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie-en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

3. Artikel 9, eerste lid, Opiumwet

"1.De opsporingsambtenaren hebben, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is, toegang:

a. tot de vervoermiddelen, met inbegrip van woongedeelten, waarvan hun bekend is, of waarvan redelijkerwijze door hen kan worden vermoed, dat daarmee ingevoerd of vervoerd worden of dat daarin, daarop of daaraan bewaard worden of aanwezig zijn middelen als bedoeld in lijst I of II."

b. tot de plaatsen, waar een overtreding van deze wet gepleegd wordt of waar redelijkerwijze vermoed kan worden, dat zodanige overtreding gepleegd wordt.

4. Algemene wet op het binnentreden

Artikel 2, eerste lid

"Voor het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner is een schriftelijke machtiging vereist, tenzij (...)"

Artikel 3, eerste en derde lid

"Bevoegd tot het geven van een machtiging tot binnentreden zijn:

(...)

c. de hulpofficier van justitie.

3. Degene die bevoegd is een machtiging te geven, gaat daartoe slechts over, indien het doel waartoe wordt binnentreden het binnentreden zonder toestemming van de bewoner redelijkerwijs vereist."

Artikel 10

"1. Degene die zonder toestemming van de bewoner in een woning is binnentreden, maakt op zijn ambtseed of -belofte een schriftelijk verslag op omtrent het binnentreden.

2. In het verslag vermeldt hij:

(...)

e. de wijze van binnentreden en het tijdstip waarop in de woning is binnentreden en waarop deze is verlaten.

f. hetgeen in de woning is verricht of overigens is voorgevallen, het aantal en de hoedanigheid van degenen die hem hebben vergezeld, de namen van de personen aan wie in de woning hun vrijheid is benomen en de voorwerpen die in de woning in beslag zijn genomen..."